

Kommittédirektiv

Ett enklare aktiebolag

Dir.
2007:132

Beslut vid regeringssammanträde den 19 september 2007

Sammanfattning av uppdraget

En särskild utredare ska ta ställning till om kravet på lägsta tillåtna aktiekapital för privata aktiebolag bör sänkas och utarbeta nödvändiga författningsförslag.

Utredaren ska också lämna förslag till andra ändringar av aktiebolagslagen och aktiebolagsförordningen som innebär förenklingar för aktiebolagen. Arbetet ska särskilt inriktas på de små aktiebolagens behov av förenklade associationsrättsliga regler.

Utredaren ska vidare överväga om det behövs en ny företagsform utan personligt betalningsansvar som är särskilt anpassad för näringsverksamhet i liten skala.

Slutligen ska utredaren ta ställning till om en bolagsmans ansvar för ett handelsbolags förpliktelser bör bli föremål för särskild preskription viss tid efter bolagsmannens utträde ur bolaget.

Utredaren ska i ett delbetänkande senast den 31 mars 2008 redovisa resultatet av sina överväganden om kravet på lägsta tillåtna aktiekapital för privata aktiebolag. Uppdraget i övrigt ska redovisas senast den 31 mars 2009.

Vägen mot enklare regler för små aktiebolag

Åtgärder som underlättar för små aktiebolag att driva sin verksamhet eller för nya aktiebolag att etablera sig är ett viktigt inslag i regeringens strategi för ekonomisk tillväxt och ökad

sysselsättning. Regeringen har också som målsättning att de administrativa kostnaderna för företagen på grund av de statliga regelverken ska minska med 25 procent till år 2010 (se prop. 2006/07:1, utg.omr. 24, s. 27).

För att bidra till att uppnå denna målsättning och underlätta för företagen har två utredningar redan tillsatts på det associationsrättsliga området. Utredningen om revisorer och revision har i uppdrag att föreslå de lagändringar som krävs för att ta bort revisionsplikten för de små företagen (se dir. 2006:96 och 2006:128). Vidare har regeringen beslutat om direktiv till en särskild utredare som ska föreslå förenklingar av redovisningsreglerna (se dir. 2007:78).

EG-kommissionen har inlett ett motsvarande arbete för att åstadkomma regelförenklingar för europeiska företag. Enligt meddelandet En strategisk översyn av programmet "Bättre lagstiftning" inom Europeiska unionen, KOM(2006) 689 ska de administrativa kostnaderna för europeiska företag minska med 25 procent fram till år 2012. Kommissionen har aviserat att förslag till lagstiftningsåtgärder på det bolagsrättsliga området kommer att lämnas med början kring årsskiftet 2007/08.

En näringsidkare som vill driva sin verksamhet utan personligt ansvar är i dag i princip hänvisad till att bilda eller köpa ett aktiebolag. Den associationsrättsliga regleringen som rör aktiebolag finns i aktiebolagslagen (2005:551). Aktiebolagslagen gäller för både stora och små aktiebolag liksom för aktiebolag med en enda aktieägare och för aktiebolag med ett stort antal aktieägare. Regleringen är omfattande; lagen innehåller mer än 800 paragrafer. I Sverige finns omkring 325 000 aktiebolag, därav drygt 1 000 publika. Flertalet av de privata bolagen har endast en ägare.

Det är mot denna bakgrund naturligt att nu även se över möjligheterna till sådana ändringar i aktiebolagslagen och aktiebolagsförordningen som innebär förenklingar för aktiebolagen. En fråga som särskilt bör övervägas i det sammanhanget är om nuvarande krav på aktiekapitalets storlek i privata aktiebolag bör ändras. Det bör även övervägas om det finns anledning att skapa en ny företagsform för små verksamheter. (Se prop.

2006/07:1, utg.omr. 24, s. 27.) Arbetet bör anförtros en särskild utredare.

Kapitalkravet

Ett aktiebolag måste ha ett visst aktiekapital. För ett privat aktiebolag gäller att aktiekapitalet måste uppgå till minst 100 000 kr. Kravet på att bolaget ska ha ett visst aktiekapital innebär i princip ett krav på att det ska finnas en viss marginal mellan tillgångarna och skulderna. I kravet ligger bl.a. att det vid bolagets bildande ska tillskjutas egendom som motsvarar aktiekapitalets belopp och att det inte får ske någon värdeöverföring från bolaget (t.ex. vinstutdelning) om denna skulle innebära att aktiekapitalet togs i anspråk. Bestämmelserna om aktiekapital syftar till att trygga borgenärernas intressen och kompensera dem för att de inte kan göra gällande något personligt betalningsansvar mot bolagets ägare. Det har också anförts att det är rimligt att kräva att den som vill använda sig av aktiebolagsformen ska vara kapabel och beredd att göra ett visst kapitaltillskott.

I Europa finns en trend mot sänkta eller slopade krav på aktiekapital för bolagsformer som motsvarar det svenska privata aktiebolaget. Ett franskt privat aktiebolag behöver t.ex. numera inte ha något aktiekapital och i Spanien har kravet på visst aktiekapital sänkts kraftigt. I Storbritannien har sedan länge gällt att ett privat aktiebolag inte behöver ha mer än ett pund i aktiekapital.

EG-kommissionen genomför just nu en studie som ska innefatta en analys av det kapitalskyddssystem som EG:s andra bolagsrättsliga direktiv, det s.k. kapitaldirektivet, bygger på (rådets andra direktiv av den 13 december 1976 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 58 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga [77/91/EEG, EGT L 26, 31.1.1977, s. 1, Celex 31977L0091]). Syftet är att få fram underlag inför en eventuell översyn av EG-direktivet. Detta är

visserligen bara tillämpligt på publika aktiebolag men studien, som ska vara slutförd hösten 2007, kan förväntas vara av principiellt intresse också när det gäller kapitalskyddet i andra slag av bolag.

Även i Sverige har det ifrågasatts om kravet på aktiekapital för privata aktiebolag är sakligt motiverat. Det har ibland hävdats att kravet bör sänkas eller rentav tas bort.

Justitiedepartementet anordnade i november 2006 ett samrådsmöte där kravet på aktiekapital i privata aktiebolag behandlades. De deltagare som yttrade sig framförde skäl både för och emot en sänkning av lägsta tillåtna aktiekapital.

Skälen för att ett aktiebolag ska ha ett visst aktiekapital gör sig i och för sig fortfarande gällande. Särskilt i ett förenklingsperspektiv kan emellertid de nuvarande bestämmelserna om aktiekapital utgöra ett hinder mot startande av företag. I synnerhet för tjänste- och kunskapsföretag utan behov av kapitalkrävande tillgångar kan bestämmelserna framstå som onödigt betungande. Ett annat förhållande som ger anledning att ifrågasätta om de nuvarande bestämmelserna är ändamålsenliga är att det allt oftare förekommer att utländska aktiebolag, med lägre aktiekapital än svenska aktiebolag, bedriver verksamhet i Sverige genom en filial. Det finns mot den bakgrunden anledning att överväga om det nu är dags att sänka kravet på aktiekapital i svenska privata aktiebolag.

En utgångspunkt för dessa överväganden bör vara att svenska aktiebolag även i fortsättningen ska ha ett visst aktiekapital men att detta inte bör behöva vara högre än vad som är nödvändigt för att det, tillsammans med vad som följer av annan reglering, i rimlig grad ska tillgodose förekommande borgenärsintressen. Det bör härvid beaktas att dessa kan variera mellan olika branscher. Utredaren bör alltså överväga om kravet på aktiekapital bör sättas lägre än i dag och vilken nivå som i så fall bör väljas. Nivåer som särskilt bör övervägas är 50 000 kr och 20 000 kr. Ytterligare ett alternativ som bör övervägas är att lagen inte anger någon lägsta nivå; bolagets stiftare skulle med en sådan lösning kunna bestämma aktiekapitalet till 1 kr.

I uppdraget bör det ingå en analys av de konsekvenser som förändringar av detta slag skulle kunna få i olika avseenden.

Bland annat bör utredaren belysa om lägre krav på aktiekapital kan befaras gå ut över andra enskilda eller allmänna intressen, t.ex. på skatteområdet. Det bör också belysas vilka effekter som förändringar av det angivna slaget kan få för bolagens upplåning och kreditvärdighet samt för förekomsten av s.k. personlig borgen och andra säkerhetsarrangemang. Den internationella utvecklingen liksom utvecklingen på redovisningsområdet måste också beaktas.

Det bör i sammanhanget undersökas om en sänkning av kapitalkravet för privata aktiebolag behöver kompletteras med åtgärder som säkerställer borgenärsskyddet eller som begränsar eventuella andra icke önskvärda effekter av sänkningen. Ett exempel på en sådan åtgärd är att införa ett oaktsamhetsansvar som i ökad utsträckning gör det möjligt att vid konkurs eller företagsrekonstruktion utkräva betalning från de personer som drivit verksamheten. I Storbritannien gäller bestämmelser av det slaget ("liability for wrongful trading").

Utredaren ska därför

- analysera fördelar och nackdelar med gällande bestämmelser om lägsta tillåtna aktiekapital för privata aktiebolag,
- överväga till vilket belopp lägsta tillåtna aktiekapital för privata aktiebolag lämpligen bör bestämmas,
- särskilt överväga lösningar som innebär att lägsta tillåtna aktiekapital för privata aktiebolag bestäms till 50 000 kr eller 20 000 kr eller att lagen inte anger något lägsta tillåtna aktiekapital,
- belysa konsekvenserna av en sänkning av lägsta tillåtna aktiekapital, bl.a. för det allmänna och i fråga om skyddet för aktiebolagets borgenärer,
- undersöka om en sänkning av lägsta tillåtna aktiekapital bör kombineras med åtgärder för att trygga borgenärernas ställning eller för att begränsa eventuella andra icke önskvärda effekter, och
- utarbeta nödvändiga författningsförslag.

Andra förenklingsåtgärder

På senare år har åtgärder vidtagits för att underlätta för företagande i aktiebolagsform. Sålunda har den förra aktiebolagslagen, från år 1975, ersatts med en ny, avsevärt mer överskådlig och flexibel lag. Vidare har nya regler införts om elektronisk ingivning till Bolagsverket av anmälningar för registrering, ansökningar och årsredovisningshandlingar. Som har framgått ovan finns det dock mer att göra för att minska den administrativa regelbördan för svenska aktiebolag.

Som ett led i arbetet med att identifiera förenklingsmöjligheter beslutade regeringen i mars 2007 att uppdra åt Verket för näringslivsutveckling (Nutek) att mäta företagens administrativa kostnader till följd av regelverket på det associationsrättsliga området. Mätningen, som ska ske i samverkan med bl.a. näringslivets organisationer och vara klar senast vid utgången av 2007, ansluter till en motsvarande mätning som EG-kommisionen har initierat i fråga om EG-lagstiftningen.

På motsvarande sätt som på redovisningsområdet grundar sig de svenska aktiebolagsrättsliga reglerna till stor del på EG:s bolagsrättsliga direktiv. Vissa EG-regler gäller alla aktiebolag, t.ex. det s.k. publicitetsdirektivet (68/151/EEG), medan andra, t.ex. fusionsdirektivet (78/855/EEG), endast gäller publika aktiebolag. Även den senare typen av regler har dock helt eller delvis genomförts också beträffande privata aktiebolag. Lagstiftaren har nämligen, naturligt nog, strävat efter enhetliga regler (se t.ex. prop. 1993/94:196 s. 89). På många punkter hindrar direktiven alltså inte att det införs enklare regler för privata aktiebolag. Ett exempel är kravet på aktiekapital, som har behandlats ovan. Det finns nu skäl att i högre grad än hittills använda det utrymme som kan finnas att förenkla den aktiebolagsrättsliga lagstiftningen.

Det finns även andra frågor inom aktiebolagsrätten som inte kan hänföras till något av EG-direktiven men som bör belysas och övervägas med inriktning på att åstadkomma förenklningar för företagen. Bl.a. har Bolagsverket, på regeringens uppdrag, redovisat ett antal förslag till förenklningar i aktiebolagslagen och aktiebolagsförordningen (dnr Ju2006/8869/L1 och

N2007/2026/MK). Verket föreslår t.ex. att förekommande krav på ingivande av bolagsstämmoprotokoll i vissa anmälningsärenden, t.ex. vid anmälan av beslut om ändring av bolagsordningen, tas bort eller modifieras. Förslag har också framförts om att ytterligare förbättra möjligheterna till elektronisk kommunikation med Bolagsverket. Det finns skäl att studera dessa och andra förslag närmare.

De här diskuterade förenklingarna i det aktiebolagsrättsliga regelverket bör göras inom ramen för aktiebolagslagens och aktiebolagsförordningens nuvarande struktur. Det kan dock finnas anledning att inom denna ram göra ytterligare skillnader i regleringen för publika respektive privata aktiebolag.

En annan fråga som bör tas upp i detta sammanhang rör de nya regler om beslutsordningen för ersättningar till ledande befattningshavare som gäller sedan den 1 juli 2006 (se prop. 2005/06:186 och bet. 2005/06:LU31). Det har från näringslivet hävdats att ersättningsfrågor hanteras bättre inom ramen för den självreglering som finns på området för bolagsstyrning. Utredaren bör, med utgångspunkt i den rekommendation som EG-kommissionen har antagit (kommissionens rekommendation av den 14 december 2004, 2004/913/EG) analysera hur de nya bestämmelserna har fungerat och överväga behovet av förändringar.

Den nya aktiebolagslagen innebär en systematisk modernisering av den svenska aktiebolagsrätten. I syfte att göra lagen mer lättillgänglig för små och medelstora bolag har t.ex. de särbestämmelser som avser publika aktiebolag placerats i slutet av varje kapitel (se vidare prop. 2004/05:85 s. 200 ff.). Det är tänkbart att ytterligare åtgärder av detta slag kan vidtas. Om utredaren gör bedömningen att det inte behövs någon ny företagsform (se nästa avsnitt), får denna fråga särskild betydelse.

Många aktiebolag har små administrativa resurser. Det är därför viktigt att det är lätt för aktiebolagen att skaffa sig den information de behöver. Detta gäller både information om rättsregler och annan typ av information, t.ex. om innehållet i bolagsregistret.

Bolagsverket erbjuder i dag en betydande mängd information, blanketter m.m., bl.a. på verkets webbplats. Utredaren bör

i samråd med verket överväga om det bör göras ytterligare insatser, t.ex. en särskild regelsamling för de små aktiebolagen.

Utredarens arbete ska innefatta en bred och åtgärdsinriktad dialog med Bolagsverket, näringslivets organisationer och andra berörda samt inledas med en kartläggning av förekommande rättsliga och administrativa problem för aktiebolagen. Dialogen ska särskilt inriktas på de små bolagen.

Utredaren får ta upp alla frågor om förenkling av de aktiebolagsrättsliga reglerna som aktualiseras under utredningsarbetet, om det bedöms motiverat och det finns utrymme för det under utredningstiden. Arbetet ska dock främst inriktas på de små aktiebolagens problem.

Utredaren ska därför

- analysera om de regler som har tillkommit i samband med genomförandet av EG:s bolagsrättsliga lagstiftning är onödigt betungande för de privata aktiebolagen,
- överväga om det bör göras några ytterligare materiella ändringar i aktiebolagslagen eller aktiebolagsförordningen för att förenkla för aktiebolagen, i synnerhet de små aktiebolagen,
- utvärdera bestämmelserna om beslutsordningen för ersättningar till ledande befattningshavare i aktiemarknadsbolagen,
- överväga om aktiebolagslagen genom redaktionella ändringar i något avseende kan göras enklare att tillämpa för små aktiebolag,
- lämna förslag till ytterligare insatser som kan göras för att sprida information om det aktiebolagsrättsliga regelverket till de små aktiebolagen,
- utarbeta nödvändiga författningsförslag, och
- allsidigt belysa konsekvenserna av författningsförslagen.

Förslagen ska vara utformade så att aktiebolagens administrativa börda, särskilt de små bolagens, minskas så långt det är möjligt utan att andra viktiga intressen som t.ex. skyddet för aktiebolagets borgenärer, skattekontrollen och bekämpandet av ekonomisk brottslighet eftersätts.

Behövs det en ny företagsform?

Som har framgått finns det enligt den svenska aktiebolagslagen redan i dag två alternativa kategorier av aktiebolag utan personligt betalningsansvar för delägarna, nämligen publika respektive privata aktiebolag. Den ena bolagskategorin, publika aktiebolag, omfattar typiskt sett större bolag med stor spridning av aktierna, medan den andra kategorin, privata aktiebolag, företrädesvis omfattar små bolag med ett mindre antal ägare. Den svenska aktiebolagslagstiftningen har därmed en struktur som i sina huvuddrag överensstämmer med vad som gäller i övriga EU-länder, även om många andra länder har valt att – till skillnad från Sverige – reglera de båda bolagskategorierna i två skilda lagar.

Under senare år har flera medlemsstater i EU övervägt att gå längre än att dela in aktiebolag i privata och publika, nämligen att införa en ny företagsform utan personligt betalningsansvar för näringsverksamhet i mindre skala. I flertalet fall har man emellertid stannat för att rikta in sig på att förenkla den befintliga regleringen.

Även i Sverige har det i olika sammanhang förts fram önskemål om en ny företagsform, utan personligt betalningsansvar för delägarna och särskilt avpassad för näringsverksamhet i liten skala. Det har hävdats att aktiebolagslagen i alltför hög utsträckning är konstruerad med utgångspunkt i de större företagens förutsättningar och behov. Det har sagts att den som vill starta ett litet aktiebolag inte vågar ta steget, därför att han eller hon möter ett regelsystem som uppfattas som alltför krångligt. Detta mönster är särskilt tydligt bland kvinnor, som står för en ökande andel av nyföretagandet inom de sektorer – tjänster och handel – där också behovet av kapital ofta till en början är begränsat.

Skapandet av en ny företagsform är dock en stor och svår fråga. Befintliga svenska företagsformer har som regel vuxit fram under lång tid och som en del i en internationell utveckling. Vid det samrådsmöte om en ny företagsform för näringsverksamhet i liten skala som Justitiedepartementet anordnade i november 2006 fick idén om en sådan företagsform ett blandat

mottagande. Vid samrådsmötet förordade sålunda en klar majoritet av de deltagare som yttrade sig att förenklingsarbetet först och främst bör ta sikte på att förenkla den gällande aktiebolagslagen, inte på att tillskapa en ny företagsform. Mot denna bakgrund är det tydligt att en närmare behovs- och problemanalys behöver göras innan det går att ta ställning till om en ny företagsform bör tillskapas och hur en sådan i så fall bör vara konstruerad.

Frågan om vilka fördelar och nackdelar en ny företagsform kan föra med sig bör nu övervägas närmare (jfr bet. 2006/07:CU11). I en första etapp bör de problem de associationsrättsliga reglerna innebär för små aktiebolag kartläggas. Utifrån denna kartläggning bör – med beaktande av de förenklingsförslag som lagts fram – behovet av en ny företagsform analyseras. Om det sedan resultatet av denna analys har utvärderats finns skäl att gå vidare, bör i en andra etapp en utredare få i uppdrag att lägga fram förslag till behövlig ny lagstiftning. Dessa direktiv behandlar bara arbetet under den första etappen.

En möjlighet är att skapa en ny företagsform, avsedd specifikt för små verksamheter, med utgångspunkt från vad som gäller enligt aktiebolagslagen. Betydande delar av aktiebolagslagens regelverk skulle emellertid kunna undvaras, särskilt om arbetet inriktas på enmansbolag. Som ett exempel kan nämnas bestämmelserna om aktiebolagets organisation. Därmed skulle man förhållandevis enkelt kunna ta fram regelverket för en ny företagsform med flera av aktiebolagets fördelar men med en mindre omfattande och mera överskådlig reglering. Eventuella svårigheter att utforma regler som ger företag som växer möjlighet till en smidig övergång mellan olika företagsformer måste dock vägas in i sammanhanget.

Ett alternativ är givetvis att bygga upp ett regelverk för en ny företagsform från grunden utan att ta avstamp i aktiebolagslagen. Detta skulle förmodligen ge ännu bättre förutsättningar att mejsla fram ett enkelt regelverk för näringsverksamhet i liten skala. Ett sådant arbete kan dock antas vara mera tidskrävande.

En särskild fråga är vilken typ av små aktiebolag som ett eventuellt fortsatt arbete med en ny företagsform bör inriktas på. Aktiebolag används ju för mycket olika ändamål. I debatten

har det sagts att möjligheten att förenkla för enmansbolag är störst. Enligt andra debattinlägg är behovet av enklare regler störst för ägarledda fåmansbolag; i sådana bolag är det väsentligt att förebygga konflikter mellan aktieägarna genom enkla och klara regler, något som den utbredda användningen av särskilda aktieägaravtal illustrerar. En ytterligare kategori aktiebolag där det sägs finnas en potential för regelförenklingar är helägda dotterbolag.

Utredaren ska därför

- kartlägga vilka övergripande problem som befintliga bolagsrättsliga regler innebär för små aktiebolag,
- analysera om de materiella reglerna, även med hänsyn till de förslag som läggs fram av utredaren, på bolagsrättens område allmänt sett är mer omfattande och komplexa än vad som är nödvändigt för de små aktiebolagens behov,
- härvid uppmärksamma om vissa typer av verksamheter, – de som ovan har benämnts enmansbolag, ägarledda fåmansbolag och helägda dotterbolag – bör särbehandlas i något avseende,
- ta ställning till om en ny företagsform utan personligt betalningsansvar bör skapas,
- om ett behov av en ny företagsform konstateras, ta ställning till inriktningen på ett eventuellt fortsatt arbete med frågan och skissera de huvudsakliga kännetecknen för den nya företagsformen, och
- ta del av de erfarenheter och överväganden som gjorts i andra europeiska länder och i Nordamerika när det gäller införandet av en ny företagsform utan personligt ägaransvar för små verksamheter.

Vid bedömningen av om det finns ett behov av en ny företagsform ska utredaren utgå från att skattereglerna för den nya företagsformen – så långt som möjligt – ska vara desamma som de som gäller för aktiebolag.

Preskription av fordran mot en bolagsman efter utträde ur handelsbolaget

Enligt 2 kap. 20 § första stycket lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag svarar bolagsmännen solidariskt för bolagets skulder. En bolagsman som avgår svarar dock inte för de förbindelser som uppkommer efter avgången, om bolagets medkontrahent kände till eller borde ha känt till att bolagsmannen avgått (22 §).

Om ett krav preskriberas i förhållande till bolaget, kan detta förhållande åberopas av en bolagsman som grund för preskription av hans eller hennes medansvar (accessorisk preskription). Däremot kan en bolagsmans medansvar inte preskriberas särskilt. Högsta domstolen har i ett avgörande år 2005 konstaterat att detta gäller även efter det att bolagsmannen har avgått ur handelsbolaget (NJA 2005 s. 438). I vissa fall kan alltså en före detta bolagsman ställas inför betalningskrav som, om preskriptionslagens huvudregel om tioårig preskription hade gällt särskilt i förhållande till honom eller henne, hade varit preskriberat.

I avgörandet säger Högsta domstolen att det kan anföras skäl för en annan ordning, men att det inte finns något rättsligt stöd för att hävda att en särskild tioårig preskription i den beskrivna situationen skulle vara gällande rätt. Domstolen anför vidare att, om en sådan regel ska införas, det bör ske genom lagstiftning.

Det kan tilläggas att enligt förordningen om europeiska ekonomiska intressegrupperingar (rådets förordning av den 25 juli 1985 om europeiska ekonomiska intressegrupperingar [EEIG; 2137/85/EEG, EGT L 199, 31.7.1985, s. 1–9, Celex 31985R2137]) gäller för motsvarande situation en preskriptionstid på fem år från offentliggörandet av medlemmens avgång.

Utredaren ska därför

- ta ställning till om en bolagsmans ansvar för ett handelsbolags förpliktelser bör bli föremål för särskild preskription viss tid efter det att bolagsmannen har utträtt ur handelsbolaget,

- om detta bedöms vara lämpligt, överväga hur en preskriptionsregel bör vara utformad, och
- utarbeta nödvändiga författningsförslag.

Övriga frågor

De ärenden med anknytning till förenklingar av de bolagsrättsliga reglerna som finns i Justitiedepartementet och som kommer in till departementet under utredningstiden kommer i den mån det bedöms lämpligt och efter samråd med utredaren att överlämnas till denne.

Arbetets bedrivande

Utredaren ska göra de internationella jämförelser som anses befogade. Situationen i andra, med Sverige jämförbara länder, ska särskilt beaktas. Samråd bör, när det är lämpligt, ske med EG-kommissionen.

Utredaren ska i sitt arbete föra en dialog med och inhämta synpunkter från Bolagsverket, Nutek, Ekobrottsmyndigheten, Skatteverket, Kronofogdemyndigheten, FAR SRS, Näringslivets regelnämnd (NNR), Företagarna, FöretagarFörbundet och Svenskt Näringsliv. En dialog bör även föras med andra parter som kan bedömas bli särskilt berörda av förslagen och övervägandena.

Utredaren ska hålla sig informerad om och beakta det pågående arbetet med att ta bort revisionsplikten för små företag som f.n. bedrivs inom Utredningen om revisorer och revision (dir. 2006:96 och 2006:128) samt arbetet med ytterligare förenklingar av redovisningsreglerna, m.m. (dir. 2007:78). Det samma gäller arbetet inom Utredningen om ett samordnat insolvensförfarande (dir. 2007:29). Utredaren ska vidare följa det arbete med bolagsrättsliga frågor som pågår inom EU.

Utredaren ska även följa och beakta redovisningen av det uppdrag som regeringen den 22 mars 2007 gav till Nutek om att mäta företagens administrativa kostnader på associationsrättens område.

Utredaren ska redovisa konsekvenserna för näringslivet och för det allmänna av de förslag som läggs fram. Vid bedömningen av förslagets påverkan på företagets administrativa kostnader ska utredaren ta hjälp av Nutek. Om förslagen kan bedömas medföra ökade kostnader för det allmänna, ska utredaren föreslå hur dessa ska finansieras.

Utredaren ska belysa vilka effekter som föreslagna förenklningar har för möjligheterna att förebygga och utreda ekonomisk brottslighet.

Utredaren ska redovisa vilka konsekvenser som de förslag som lämnas har i ett jämställdhetsperspektiv, särskilt i fråga om kvinnors företagande (jfr prop. 2006/07:1, utg.omr. 24, s. 26).

Utredaren ska i ett delbetänkande senast den 31 mars 2008 redovisa resultatet av sina överväganden om kravet på lägsta tillåtna aktiekapital för privata aktiebolag.

Uppdraget i övrigt ska redovisas senast den 31 mars 2009. Om utredaren finner det lämpligt, får dessa delar av uppdraget redovisas i ett eller flera delbetänkanden.

(Justitiedepartementet)